

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 31/20

Luksemburg, 12 marca 2020 r.

Wyrok w sprawie C-832/18
A i in. / Finnair Oyj

Pasażerowi linii lotniczych, który otrzymał odszkodowanie z tytułu odwołania lotu i zaakceptował lot alternatywny, przysługuje prawo do odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu alternatywnego

Podróżni dokonali u przewoźnika Finnair rezerwacji na bezpośredni lot z Helsinek (Finlandia) do Singapuru. Lot ten, planowany na dzień 11 października 2013 r. o godzinie 23:55, został odwołany z powodu usterki technicznej, która wystąpiła w samolocie. Po zaakceptowaniu oferty złożonej przez Finnair podróżni zostali przeniesieni na lot łączony z Helsinek do Singapuru przez Chongqing (Chiny), zaplanowany na następnny dzień, tj. na 12 października 2013 r., o godz. 17:40, o planowanym przylocie do Singapuru w dniu 13 października o godz. 17:25. Przewoźnikiem lotniczym obsługującym lot alternatywny Helsinki–Chongqing–Singapur był Finnair. Jednakże z powodu usterki układu wspomaganie sterowania samolotu zmieniony plan podróży uległ opóźnieniu. W konsekwencji przybyli oni do Singapuru w dniu 14 października 2013 r. o godz. 0:15.

Podróżni wytoczyli przeciwko Finnair powództwo o zasądzenie od przewoźnika lotniczego, na podstawie rozporządzenia w sprawie pasażerów linii lotniczych¹, zapłaty na rzecz każdego z nich kwoty 600 EUR wraz z odsetkami z tytułu odwołania pierwotnego lotu Helsinki–Singapur. Ponadto zażądali oni zasądzenia od Finnair na rzecz każdego z nich kwoty 600 EUR wraz z odsetkami z tytułu przekraczającego trzy godziny opóźnienia przy przylocie lotu alternatywnego Helsinki–Chongqing–Singapur.

Finnair uznał roszczenie o zapłatę odszkodowania w wysokości 600 EUR z tytułu odwołania lotu pierwotnego Helsinki–Singapur. Przewoźnik odmówił natomiast uznania ich drugiego żądania na tej podstawie, że jego zdaniem, po pierwsze, nie mogą oni dochodzić drugiego odszkodowania na gruncie tego rozporządzenia, a po drugie, lot alternatywny został opóźniony z powodu wystąpienia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego rozporządzenia. Finnair podnosi, że jeden z trzech układów wspomaganie sterowania umożliwiających pilotaż samolotu obsługującego ten lot uległ awarii, i precyzuje w tym względzie, że producent tego samolotu zawiadomił, że wiele samolotów tego typu dotkniętych było ukrytą wadą produkcyjną lub konstrukcyjną mającą wpływ na układy wspomaganie sterowania. Ponadto układ wspomaganie sterowania stanowi tzw. część „on condition”, którą wymienia się wyłącznie w przypadku jej usterki.

W tych okolicznościach Helsingin hovioikeus (sąd apelacyjny w Helsinkach) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy pasażer linii lotniczych, który otrzymał odszkodowanie z tytułu odwołania lotu i zaakceptował zaoferowany mu lot alternatywny, może dochodzić odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu alternatywnego, jeżeli opóźnienie to osiąga wymiar, który uprawnia do uzyskania odszkodowania, a przewoźnikiem lotniczym realizującym lot alternatywny jest ten sam przewoźnik, który obsługiwał odwołany lot.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

W tym względzie Trybunał stwierdził, że rozporządzenie to nie zawiera żadnego przepisu mającego na celu ograniczenie praw pasażerów objętych zmianą planu podróży, taką jak rozpatrywana, w tym mającego na celu ewentualne ograniczenie ich prawa do odszkodowania.

Wynika z tego, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału **pasażerowi linii lotniczych, który po zaakceptowaniu lotu alternatywnego zaoferowanego przez przewoźnika lotniczego w następstwie odwołania lotu dotarł do miejsca docelowego trzy godziny po pierwotnie planowanym przez tego przewoźnika lotniczego czasie przylotu lotu alternatywnego lub później, przysługuje prawo do odszkodowania.**

Pasażerowie, którzy zostali narażeni na odwołanie lub duże opóźnienie lotu, doświadczyli bowiem tych niedogodności zarówno w związku z odwołaniem ich pierwotnie zarezerwowanego lotu, jak również później, w następstwie dużego opóźnienia ich lotu alternatywnego. Przyznanie tym pasażerom prawa do odszkodowania z tytułu każdej z tych następujących po sobie niedogodności jest zatem zgodne z celem polegającym na zaradzeniu tym poważnym niedogodnościom.

Sąd fiński zmierza ponadto do ustalenia, czy w celu uwolnienia się od obowiązku odszkodowania przewoźnik lotniczy może powoływać się na „nadzwyczajne okoliczności”, związane z wystąpieniem usterki części, którą wymienia się wyłącznie w przypadku jej usterki, jeżeli stale dysponuje on zapasową częścią zamienną.

Trybunał wskazał, że zgodnie z jego orzecznictwem za „nadzwyczajne okoliczności” można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub źródło nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają mu na skuteczne nad nimi zapanowanie, przy czym te dwie przesłanki są kumulatywne. Usterki techniczne związane z przeglądem statku powietrznego jako takie nie mogą zasadniczo stanowić „nadzwyczajnych okoliczności”.

Tymczasem usterka tzw. części „on condition”, w odniesieniu do której przewoźnik lotniczy przygotował się do jej wymiany, stale dysponując zapasową częścią zamienną, stanowi zdarzenie, które ze względu na swój charakter lub źródło wpisuje się w ramy normalnego wykonywania działalności tego przewoźnika lotniczego i pozwala mu na skuteczne nad nim zapanowanie, chyba że usterka tego rodzaju nie jest nierozzerwalnie związana z systemem funkcjonowania samolotu, czego ustalenie należy do sądu krajowego. **Przewoźnik lotniczy nie może zatem, w celu uwolnienia się od obowiązku odszkodowania, powoływać się na „nadzwyczajne okoliczności”, związane z wystąpieniem usterki tzw. części „on condition”.**

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793